

Stovky Vlaků

Pacifik

Když je člověk sám, pak neví, kam by rukou sáh,
stává se pak obyčejně zaměstnancem drah.
Po nocích a o nedělích šraňky stahuje,
na zpcený okna prstem touhy maluje,
když je člověk sám tak mnohé snáze pochopí.

R.Ty stovky vlaků, co tu jezdí dobře znám,
aspoň v tý nádražácký boudě nejsem sám,
do dálky běží lesklý pásy kolejí,
že vedou někam domů, je mou nadějí.

Nepospícháš, když tě čeká jen studenej práh,
zaprášená petrolejka, ze samoty strach,
chtěl bys někam přes koleje mezi lidi jít,
jen tak v hadrech vod voleje dobrej pocit mít,
nepospícháš, i když déšť ti oči zarosí.

Osvětlený vagóny když míhají se tmou,
jen pro sebe ponecháš si prosbu jedinou,
aby u tvý boudy jednou rychlík zastavil,
ty bys celej ve svátečním klidně nastoupil,
vodjel tam, kde touhy tvý se rázem vyplní.